

[Knud Kristensen.]

Jeg er selvfølgelig det ærede Medlem Hr. Holstein taknemmelig for, at han oplyser mig om engelske Forhold, men ogsaa herhjemme kunde Arbejdsgiverforeningen og Fagforeningerne meget nemt blive enige om, at det skulde være en Forpligtelse for alle danske Borgere at være Medlem enten af Arbejdsgiverforeningen eller Fagforeningen. Men dermed er ikke sagt, at vi skal tvinge alle dem, der ønsker at staa udenfor, til at være Medlemmer. Det er det Spørgsmaal, som dette Forslag tager Sigte paa: at værne imod denne Tvangsindmeldelse i Fagforeningerne.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Til det ærede Medlem Hr. Hendriksen vil jeg blot bemærke, at saavel „Jyllandsposten“ som mine konservative Vælgere i Aarhus er fuldt ud og indgaaende underrettet om min Stilling til dette Lovforslag. Paa Møde efter Møde har jeg redegjort for min Stilling. „Jyllandsposten“ kender den ud og ind. Jeg anser Forslaget for uegnet til at forebygge de Misbrug, som det ærede Medlem Hr. Hendriksen vil til Livs. Derimod anser jeg Lovforslaget for saare velegnet til at forøge den Retsusikkerhed, som det burde være en konservativ Interesse at søge at undgaa.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Hendriksen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hendriksen: Jeg takker det ærede Medlem Hr. Holstein for den klare Udtalelse, han fremsatte. Jeg har naturligvis ikke et Øjeblik været i Tvivl om, at han har underrettet sine Vælgere i Aarhus og de Blade, der støtter ham, om sit Standpunkt. Men saa konstaterer jeg ogsaa, at der er et udpræget Modsetningsforhold imellem det ærede Medlem Hr. Holstein og „Jyllandsposten“. Det var det, jeg ønskede at faa Klarhed paa.

Jønson: Jeg skal ikke paa dette Tidspunkt trække Tiden længe ud, endskønt jeg kunde have Lyst til at komme nærmere ind paa denne Sag. Jeg skal erkende, at mit Partis ærede Ordfører har talt paa en saadan Maade, at jeg ikke har følt nogen særlig Trang til at udtale mig. Men jeg vil gerne sige, at jeg i højeste Grad beklager, at den højtærede Handelsminister skal forelægge et Forslag som dette, thi

jeg har virkelig det Indtryk, at den højtærede Minister er en Mand, der forstaaer, hvad Organisationslivet er; derimod fik jeg ikke det samme Indtryk af alle de mange Taler, den ærede Ordfører for Venstre har holdt her. Jeg er som gammel Organisationsmand kommet til det Resultat, at han kender overordentlig lidt til det Organisationsliv, han her vil lovgive om. Naar han stadig væk taler om Tvang, vil jeg gerne sige, at Fagorganisationerne i dette Land som andre Steder er oparbejdet af intet, ved egne Kræfter. Der har hele Tiden i Organisationsbevægelsen ikke været Tale om Tvang, men om Solidaritetsfølelse, som Arbejderne har forstaaet var til deres eget Gavn.

Jeg maa derfor protestere imod, at man i denne Debat tillægger de faglige Organisationer et saadant Motiv, som synes her at være det allervigtigste.

Jeg har Grund til at beklage, at et Parti som Venstre er kommet saa langt ud, at det vil være bekendt at stille dette Forslag. Jeg har levet i en Tid, hvor Venstre har været glad ved Fagorganisationerne, jeg har levet i en Tid, hvor Bønderne ude paa Landet direkte har støttet os i Kampen for en bedre Tilværelse. Om man har gjort det af politiske Grunde, skal jeg ikke kunne sige, det tror jeg for øvrigt, men de foreligger altsaa ikke nu. Men det Parti, man den Gang vilde have udryddet, gaar man nu intimt i Samarbejde med og lever i et fortrinligt Ægteskab med. Saa-dan ser det ud.

Jeg vil imidlertid bede det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen om at henvende sig til vore Fagorganisationer, eller blot til en eneste, og faa Oplysninger derfra om, paa hvad Maade de arbejder. Jeg skal ikke her staa og sige, at en faglig Organisation ikke kan have taget en eller anden Beslutning, der udadtil, gennem et Referat i et Blad, kan have Udseende af at virke skadeligt paa de forskellige Forhold i Samfundet, men i det store og hele er dog Organisationslivet foregaaet saaledes, at Arbejdere og Arbejdsgivere er kommet sammen til Forhandling. Disse to Parter kender bedst deres Fag og deres Industris Forhold. Det samme gør naturligvis Landmændene, og vi har aldrig blandet os ind i deres indre Forhold. Vi er absolut med paa, at de skal have den Organisationsfrihed, som passer dem, men vi kræver det samme baade for Arbejdere og for Arbejdsgivere i Industri og Haandværk.

Men naar det er Tilfældet, hvorfor vil da Rigsdagen give Love, hvorefter man